

รธน. มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔๖ วรรคสี่

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ ถึงมาตรา ๒๒๑ ใช้ระบบสิทธิฎีกา กล่าวคือ ในคดีที่ต้องห้ามฎีกาให้อธิบดีกรมอัยการลงลายมือชื่อรับรองในฎีกา และจำเลยมีสิทธิที่จะขอให้ ผู้พิพากษาที่ลงลายมือชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์พิจารณาอนุญาต ฎีกาได้ ซึ่งนับว่าคู่ความทั้งสองฝ่ายมีสิทธิฎีกาเท่าเทียมกัน ส่วนพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๕ ฎีกา มาตรา ๔๔ ถึงมาตรา ๔๘ นำระบบอนุญาตฎีกา มาใช้บังคับ โดยให้ผู้ฎีกายื่นคำร้องแสดงเหตุผลที่ศาลฎีกาควรรับฎีกาไว้พิจารณา และให้ศาลฎีกามีอำนาจ รับฎีกาไว้พิจารณาได้เมื่อเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญ แต่มีข้อยกเว้นการขออนุญาตฎีกา โดยมาตรา ๔๖ วรรคสี่ กำหนดให้กรณีที่ยอการสูงสุดลงลายมือชื่อรับรองในฎีกาของพนักงานอัยการว่ามีเหตุอันควรที่ศาลฎีกา จะได้อินิจฉัย ให้ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญและให้ศาลฎีการับฎีกา เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในการฎีกา คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ระหว่างพนักงานอัยการกับจำเลยไว้แตกต่างกัน และกำหนดให้ศาลฎีการับฎีกา โดยไม่สามารถใช้ดุลพินิจสั่งเป็นประการอื่นได้ ส่งผลให้หลักประกันสิทธิในการฎีกาของคู่ความในคดีทุจริต และประพฤติมิชอบระหว่างพนักงานอัยการกับจำเลยได้รับการคุ้มครองแตกต่างกัน ไม่เสมอภาคกัน ในกฎหมาย ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อบุคคลด้วยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล และขัดต่อหลักความเสมอภาค จึงขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และกำหนดคำบังคับให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผล เมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ย่อโดย นางสาวณมล แซ่โจ้ว

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑

นางสาวปิยดา บุญเรืองขาว

ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

นายอดิเทพ อุกฤษณ์

ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี ตรวจสอบ

นางพรทิภา ไสวสุวรรณวงศ์

เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจสอบ